

Aleksander Kasperowski

Aleksander Kasperowski urodził się 27 lutego 1869 roku w Krakowie. Był synem Józefa oraz Marii z domu Sołtyskowicz. Miał starszego brata Franciszka.

30.05.1892 roku ożenił się z Anną Przepolską i miał z nią sześcioro dzieci: Karola, Marię Józefę, Kazimierę, Mariannę, Helenę, Jadwigę, Władysława oraz Tadeusza Marcina. Wraz z rodziną mieszkał w Niepołomicach w domu pod numerem 479 gdzie prowadził sklep.

Pierwszy plan z prawej - Aleksander Kasperowski z żoną Anną i synem Tadeuszem, z tyłu od lewej syn Karol Kasperowski - legionista oraz córki Kazimiera, Helena i Maria

Pierwszy plan od prawej - Aleksander Kasperowski, syn Tadeusz oraz żona Anna, z tyłu od lewej córki Helena, Maria, Kazimiera

Nieistniejący już dom Aleksandra Kasperowskiego nr 479 przy ulicy Kościuszki, Niepołomice (źródło: <https://www.facebook.com/photo/?fbid=395834524107251&set=pcb.395833870773983>)

Aleksander Kasperowski był współzałożycielem Ochotniczej Straży Pożarnej w Niepołomicach oraz jej wieloletnim naczelnikiem. Wśród pamiątek rodzinnych zachowało się oryginalne świadectwo ukończenia przez Aleksandra kursu pożarnictwa z roku 1928 r. Z jego inicjatywy została również założona Orkiestra Straży Pożarnej.

Aleksander Kasperowski był organizatorem Drużyny Polowej Polskiego Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” w Niepołomicach. 16 sierpnia 1914 roku odprowadził i przekazał wraz z zaprowiantowaniem, kompletnym umundurowaniem, bez broni dwudziestu członków PTG Sokół w Niepołomicach do Drużyn Polowych Polskiego Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” w Krakowie, która została wcielona do 6 kompanii Drugiego Pułku Piechoty Legionów Polskich. [1] Wśród nich był jego najstarszy syn, 21-letni Karol Kasperowski.

Drużyna Polowa Polskiego Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” w Niepołomicach podczas ćwiczeń prowadzonych przez Aleksandra Kasperowskiego w 1914 roku na tle budowanego Kopca Grunwaldzkiego w Niepołomicach

Karol Kasperowski - syn Aleksandra
Kasperowskiego

Z pisma do Starostwa/ Referatu Spraw Inwalidów Wojennych w Krakowie wynika, że w roku 1915 Aleksander został powołany do armii austriackiej, gdzie przyznano mu kategorię „A” na skutek czego został przydzielony do 13 pułku piechoty austriackiej do Nowego Sącza, z którego został odesłany na front rosyjski na Wołyń z przydziałem do 1 Dywizjonu Taborów. Podczas pobytu na froncie w mieście Nowy Paczajów zachorował przez co został odesłany do Szpitala Wojskowego we Lwowie a następnie do Szpitala Wojskowego w Krakowie. Po zakończonym leczeniu został zwolniony z wojska. [1]

Po powrocie do Niepołomic nadal aktywnie pełnił zaszczytne funkcje w strukturach Ochotniczej Straży Pożarnej, m.in. jako naczelnik oraz zastępca prezesa. W latach 1890–1945 był jednym z najstarszych członków i zarazem współzałożycielem Stowarzyszenia Ochotniczej Straży Pożarnej w Niepołomicach [2]

Zmarł w 1955 roku i spoczął na Cmentarzu Parafialnym w Niepołomicach. Po śmierci Aleksandra Kasperowskiego jego paradny hełm oraz ozdobny toporek zostały przekazane przez rodzinę Ochotniczej Straży Pożarnej w Niepołomicach, stając się przechodnimi insygniami, które mają być symbolicznie przekazywane kolejnym naczelnikom.

Opracowała: Kalina Janeczko-Wrońska - praprawnuczka Aleksandra Kasperowskiego

Źródła:

1. List Aleksandra Kasperowskiego do Starostwa/ Referat Spraw Inwalidów Wojennych
2. „O Aleksandrze Kasperowskim” - Marian Zaręba w „Gazeta Niepołomska”, Luty 2015